

lem fra Skanderborg (R. Rasmussen) og det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen). Jeg mener ganske som de, at hvis Kommunalraadene skal danne Valgbasis for Landstinget, vil Kvaliteten af de kommunale Raad blive forringet. I saa Henseende føler jeg mig aldeles ikke overbevist af det Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Veringe-Kredsen (Jensen-Sønderup). Hvad enten Landstinget vælges paa det ene eller det andet Grundlag, staar jeg paa det Standpunkt, at jeg ønsker den kommunale Indsigt og Erfaring stærkt repræsenteret i dette Ting. Det lagde det ærede Medlem for Veringe-Kredsen ikke stor Vægt paa; den var stærkt repræsenteret indenfor Lovgivningsmagten i Forvejen, sagde det ærede Medlem. Saa meget desto bedre, hvis det er Tilfældet, for det er nu alligevel den, det kommer an paa at faa repræsenteret. Det, det ærede Medlem vilde, var jo, at Kommunalraadene fik Ret til særlig Repræsentation qua Kommunalraad, og deri er jeg ikke enig med ham. Hvilket Landsting, et Landsting, valgt paa Grundlag af en Aldersgrænse paa f. Eks. 35 Aar, som foreslaaet af det ærede Medlem for Ringkøbing-Kredsen i det Forslag, han har fremsat i sit Blad, eller et Landsting, fremgaaet af Kommunalraadene, der bliver det mest konservative, skal jeg lade være usagt. Der er jo mange, der tror, at et Landsting, valgt af de kommunale Raad, bliver det mest konservative. Det mente det ærede Medlem, og det er der jo adskillige af Talsmændene for det kommunevalgte Landsting, der mener. Det er muligt, at de har Ret, det tør jeg slet ikke udtale mig om, det vil i Virkeligheden kun Tiden kunne vise os. Men hvad jeg føler mig overbevist om, er, at det kommunevalgte Landsting vil blive et meget mere ensidigt Ting end et Landsting, der vælges paa Grundlag af en Aldersgrænse paa f. Eks. 35 Aar. Indenfor Lovgivningsmagten skulde vi dog ikke blot i Folketinget, men ogsaa i Landstinget kunne finde et nogenlunde alsidigt Udtryk for de Kræfter og Rørelser, der er fremme i Befolkningen, det være sig af økonomisk eller af aandelig Art. Vi skal ikke have en ensidig Repræsentation, men den mest alsidige Repræsentation, vi vel kan faa.

Hvordan er det nu gaaet med Kommunalraadene i de senere Aar? Det er gaaet saadan, at deres Opgaver mere og mere indskrænkes til at være af økonomisk Art. Man lægge blot Mærke til, at i Kommunerne har vi faaet Hjælpekassebestyrelser, Vægeraad, Menighedsraad, og i en ikke fjern

Fremtid faar vi ogsaa Skolekommissioner, valgte direkte af Befolkningen. Forskellige Opgaver er efterhaanden skilte ud fra Kommunalraadenes Myndighedsomraade, deres Opgave begrænses mere og mere til Varetagelse af det økonomiske. Derfor mener jeg, at naar man giver Kommunalraadene den store Opgave alene at skulle vælge det ene af Rigsdagens to Ting, vil Repræsentationen i dette blive lovlig ensidig. Jeg er ikke sikker paa, at et Landsting, valgt af Kommunalraadene, vil have nogen særlig stærk Interesse for Kunst, for Videnskab, Kirke, Skole o. s. v. Jeg er heller ikke sikker paa, at det kommunevalgte Landsting vil nære særlig stærk Interesse for Rigsinteresserne, om jeg saa maa sige, men derimod vil det sikkert interessere sig levende for det kommunale Liv. Jeg fremfører disse Bemærkninger for at vise, at det kommunevalgte Landsting efter min Mening vil blive et mere ensidigt Ting end et Landsting, valgt f. Eks. af Personer over 35 Aar, hvorved vi jo i alle Tilfælde vilde faa det besindigere Ting, men ogsaa et Ting, der staar som et naturligt Udtryk for Befolkningen. Det er det, jeg ønsker at gøre gældende overfor det ærede Medlem for Veringe-Kredsen, og det mener jeg, jeg ganske roligt kan gøre, naar Forudsætningen for denne Drøftelse mellem det ærede Medlem og mig er den, at vi trods de Anker, vi begge kan fremføre, er enige om, at den af de to Løsninger, som har bedst Betingelser for at samle, vil vi gaa med til. Vi anser det for saa stort et Gode at komme bort fra den privilegerede Valgret over paa den almindelige Valgrets Grund, at vi ogsaa her er villige til at resignere. Jeg tror derfor slet ikke, det ærede Medlem for Frederiksbund-Kredsen (L. Pedersen) skal nære nogen Ængstelse for Drøftelsen af denne Enkelthed.

Der kunde maaske være mere Grund til Ængstelse overfor Spørgsmaalet om Forholdstalsvalg til Folketinget eller Valg i Enkeltmandskredse. Men hvis det er Tilfældet, har det ærede Medlems Advarsel eller Bebrejdelse, som jeg forstod som særlig rettet mod dem, der holdt paa en Aldersgrænse fremfor Valg gennem Kommunalraadene, faaet fejl Adresse, saa skulde den være rettet mod den højtærede Konseilspræsident. Han har nemlig bragt Spørgsmaalet om Forholdstalsvalg til Folketinget saa stærkt i Forgrunden ved de Udtalelser, han fremsatte for Valget, at der nok kunde bliye Fare. Jeg haaber ikke, det skal ske, og jeg tror heller ikke, det vil ske. Men i alle Tilfælde vilde Bebrejdelsen have haft